

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 184/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. K. V., K., zastúpenej advokátom JUDr. M. J., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 608/99 a Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co/213/2007 po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 281/06 z 8. novembra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. K. V. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. apríla 2009 doručená sťažnosť MUDr. K. V. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 608/99 a postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co/213/2007 po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 281/06 z 8. novembra 2006.

Zo sťažnosti vyplýva, že žalobca podal proti sťažovateľke 11. februára 1998 na okresnom súde návrh na začatie konania o zaplatenie 3 966,80 Sk.

Okresný súd 17. februára 2005 vyhlásil rozsudok, ktorý krajský súd *„uznesením z 13. októbra 2005, č. k. 1 Co/166/2005-163 rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie“*.

Okresný súd 3. apríla 2007 vyhlásil rozsudok sp. zn. 25 C/608/1999, ktorým žalobu zamietol. Dňa 1. júna 2007 podal proti rozsudku odvolanie žalobca.

Žiaden ďalší relevantný úkon vo veci nebol vykonaný. Vec nie je dosiaľ právoplatne skončená.

Sťažovateľka na základe uvedeného tvrdí, že v jej *„právnej veci porušitelia mojich práv nekonali a stále nekonajú bez zbytočných prieťahov a takisto mám dôvodne za to, že moja vec skutočne nie je prerokovaná v primeranej lehote ak po viac ako 11 rokoch dosiaľ vec nie je právoplatne skončená. Viaceré procesné úkony, ako napr. nariadenie znaleckého dokazovania, boli celkom zjavne neúčelné, takisto výsluchy svedkov a žalobcu boli uskutočňované nesprávne, pretože ich bolo nutné opätovne podrobne vypočuť, na čo poukázal aj Krajský súd v Košiciach v uznesení zo dňa 13. októbra 2005, č. k. 1 Co/166/2005 (str. 8 uznesenia). Poukazujem pri tom na tú skutočnosť, že posledný svedok vo veci bol vypočutý na pojednávaní dňa 22. júna 2000, znalecké dokazovanie bolo ukončené podaním znaleckého posudku zo dňa 5. decembra 2002...“*

Ja som sa už na Ústavný súd Slovenskej republiky obrátila so sťažnosťou z 13. septembra 2006. O mojej sťažnosti rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 8. novembra 2006, č. k. II. ÚS 281/06-22, pričom vyslovil, že moje právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/608/1999 porušené bolo. Zároveň Ústavný súd Slovenskej republiky prikázal Okresnému súdu Košice I konať bez zbytočných prieťahov.

Aj napriek nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky moja právna vec nie je po uplynutí ďalších 30 mesiacoch dosiaľ rozhodnutá...“.

Sťažovateľka na základe uvedeného žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/608/1999 a Krajský súd v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co/213/2007 porušili základné právo MUDr. K. V., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a aby sa jej vec prejedнала v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. MUDr. K. V. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 7.700 EUR, ktoré sú jej Okresný súd Košice I a Krajský súd v Košiciach povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. MUDr. K. V. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 245,56 EUR..., ktorú sú jej Okresný súd Košice I a Krajský súd v Košiciach povinní spoločne a nerozdielne uhradiť na účet advokáta JUDr. M. J. do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia...“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu je posúdenie, či v konaniach vedených okresným súdom pod sp. zn. 25 C 608/99 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co/213/2007 bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase po rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 181/06 z 8. novembra 2006.

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

Ústavný súd v súvislosti s postupmi okresného súdu a krajského súdu v období od vydania nálezu sp. zn. II. ÚS 181/06 z 8. novembra 2006 (doručeného okresnému súdu 4. decembra 2006) zistil zo spisu okresného súdu tento priebeh a stav označeného konania:

Dňa 14. decembra 2006 okresný súd určil termín pojednávania na 6. február 2007, ktoré bolo odročené pre neúčast' účastníkov a právnej zástupkyne žalobcu na 12. marec 2007. Toto pojednávanie bolo odročené na 3. apríl 2007 pre neúčast' svedkyne, ktorá

sa ospravedlnila. Na tomto pojednávaní vykonal okresný súd dokazovanie a vo veci rozhodol tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie 1. júna 2007 a spis bol postúpený krajskému súdu 13. júna 2007.

Krajský súd vyzval 4. septembra 2007 právneho zástupcu sťažovateľky, aby sa vyjadril k odvolaniu žalobcu v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Výzva mu bola doručená 12. septembra 2007. Následne sťažovateľka osobne nahliadla do súdneho spisu na krajskom súde 3. októbra 2007, z ktorého jej bolo umožnené vyhotoviť fotokópie listín.

Dňa 7. januára 2008 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k odvolaniu žalobcu, ktorá navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok prvostupňového súdu odvolací súd potvrdil.

Dňa 12. februára 2009 určil termín verejného vyhlásenia rozsudku na 19. február 2009 a oznámenie o tejto skutočnosti zverejnil na úradnej tabuli krajského súdu.

Dňa 19. februára 2009 krajský súd vyhlásil rozsudok, ktorým potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu. Rozhodnutie krajského súdu a spis bol doručený okresnému súdu 25. marca 2009, ktorý dal pokyn 8. apríla 2009 doručiť rozhodnutie odvolacieho súdu účastníkom konania.

Z petitu sťažnosti podanej ústavnému súdu vyplýva požiadavka sťažovateľky vysloviť porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť v označených konaniach okresného súdu a krajského súdu. Napriek tomu, že z odôvodnenia sťažnosti nevyplýva žiadna konkrétna argumentácia na podporu vyslovenia takéhoto záveru, okrem skutočnosti, že návrh na začatie konania bol podaný pred 11 rokmi, pričom ústavný súd už v roku 2006 vyslovil, že v konaní boli spôsobené prietahy, ústavný súd pristúpil k posúdeniu možného porušenia tohto základného práva sťažovateľa všeobecnými súdmi.

1. V súvislosti s namietaným porušením označených práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom ústavný súd konštatuje, a vyplýva to z prehľadu jeho procesného postupu, že po doručení nálezu ústavného súdu (4. december 2006) okresný súd vo veci samej nepochybne konal (nariadil ihneď tri pojednávania) a už 3. apríla 2007, teda po piatich mesiacoch vo veci samej rozhodol v prospech sťažovateľky, keď žalobu žalobcu zamietol. Okresnému súdu teda nemožno vytknúť žiadnu nečinnosť a ani iné nedostatky v jeho postupe v tomto období. Navyše, v čase podania tejto sťažnosti (14. apríla 2009) nemohol ani zásadne ovplyvniť priebeh konania, pretože už predtým iba doručoval rozhodnutie krajského súdu účastníkom konania (8. apríl 2009).

Ústavný súd zistil, že postup okresného súdu od vydania nálezu bol bezprietahový, jednotlivé úkony vykonával plynule a jeho postup nemožno kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) a z toho dôvodu nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a sťažnosť sťažovateľky vo vzťahu k postupu okresného súdu odmietol ako zjavne neopodstatnenú (obdobne napr. I. ÚS 197/03 a I. ÚS 38/04).

2. Čo sa týka namietaného postupu vo vzťahu ku krajskému súdu, treba uviesť, že sťažnosť sťažovateľky nemá zákonom predpísané náležitosti z dôvodu, že nie je vôbec odôvodnená. Sťažovateľka iba v úvode, resp. petite svojej sťažnosti uvádza, že aj postupom tohto súdu došlo k porušeniu jej označených práv.

Okrem toho z obsahu sťažnosti a ani jej príloh nie je zrejmé, či sťažovateľka podala na postup krajského súdu sťažnosť na prietahy podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi krajského súdu.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Keďže zo sťažnosti a z jej príloh nevyplýva, že by sťažovateľka (zastúpená advokátom) účinne využila označené právne prostriedky podľa zákona o súdoch vo vzťahu k údajnej nečinnosti krajského súdu, a súčasne nepreukázala, že túto podmienku nesplnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa [§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. III. ÚS 197/05, III. ÚS 13/06)], ústavný súd jej sťažnosť odmietol v tejto časti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, resp. pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec ústavný súd k tomu poznamenáva, že sťažovateľka sama spôsobilá predĺženie konania na krajskom súde hneď na začiatku, pretože na jeho výzvu zo 4. septembra 2007 nereagovala v stanovenej lehote 10 dní (jej právny zástupca výzvu prevzal 12. septembra 2007), ale až o tri mesiace neskôr (vyjadrenie doručila 7. januára 2008). Potom sa o svoju vec vôbec nezaujímal, pričom krajský súd, ako vyplýva z prehľadu úkonov, už 19. februára 2009 vyhlásil rozsudok, ktorý nadobudne právoplatnosť po jeho doručení účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2009